

ватъ сичкото това така, щото да са не излагатъ на голѣми опасности.

Изъ сичкото това може да са заключи, че четите не могатъ да иматъ постоянно мѣсто, което би имъ служило като пристанище; не могатъ да имъ са опредѣлатъ нито сгодни мѣста, на които сж длжни да работатъ. Сичко за тѣхъ трѣба да бжде минутно.

Но когато четованието напредне така, както са каза по-горе и когато четите са намножатъ, то тогава тие могатъ вече да са събератъ заедно и да образуватъ малка войска. Послѣ това тутакси трѣба да са работи рѣдовно. Ако ли тие войски сж още слаби и не могатъ да са мѣратъ съ неприятельтъ на бойното поле, то трѣба да са държатъ и навѣртатъ по планинските мѣста. Тамъ щатъ да са биятъ по началата на планинското сражение.

Тука не е мѣсто да излагаме подпълно правилата на планинското сражение, защото нашиятъ задатакъ е да говориме само за четованието; но въ това сжщо време, ние